

Деведесетих година XX века и током прве деценије XXI века либерална концепција организације простора „обогаћена“ је идеологијом новог регионализма. Динамични процеси глобализације довели су у питање регулаторне капацитете државе и наметнули аутономну тржишну логику као једини развојно- продуктивни приступ. Читава једна индустрија са огромним бројем протагониста трудила се да докаже како је национална држава застарела форма просторне организације и како је неопходна њена територијална реорганизација, како би привреда била способна да се прилагођава сталним променама на тржишту. Наводно, захтеви флексибилности су најважнији.

После пада Берлинског зида и пропасти источноевропских социјалистичких система наступило је доба неолибералног тријумфализма. После Уговора из Маастрихта и продубљивања европских интеграција промењена је организација политичког простора, политички процеси добијају потпуно нове димензије. У процесима ширења ЕУ створена је континентална, супранационална политичка творевина, која није држава, и у којој постоји свакодневне интеракција између различитих нивоа власти (локалних, националних, супранационалних). Локалне јединице имају директан приступ европским институцијама, локалне политике не формирају се на основу међудржавних уговора. Субнационалне јединице, наводно, утичу на европске политике преко свакодневних интеракција са другим нивоима власти из разних држава.

Идеологија "регионализма" као деструкција националне државе

Пише: Мирослав Самарџић
субота, 03 октобар 2020 14:38

Идеологија "регионализма" као деструкција националне државе

Пише: Мирослав Самарцић
субота, 03 октобар 2020 14:38

Идеологија "регионализма" као деструкција националне државе

Пише: Мирослав Самарцић
субота, 03 октобар 2020 14:38

